

Kl. 14:15

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det var jo dejligt at høre, at vi befinder os i en fase i Danmark, hvor Det Radikale Venstre endelig er slået igennem i dansk politik og nu nærmest sætter dagsordenen for regeringens handlinger. Det er rart at vide, når man skal gøre dem ansvarlige, der virkelig har ansvaret for det, der sker.

Ellers vil jeg sige, at det her jo er et udmærket lovforslag, forstået på den måde, at det udtrykker en sympatisk tanke, nemlig den sympatiske tanke, at forfattere, der bliver forfulgt i deres hjemland på grund af deres ytringer, på grund af deres virksomhed som skribenter, skal have mulighed for at tage ophold i Danmark for dér at få fred til at fortsætte deres arbejde til gavn for ytringsfriheden, til gavn for demokrati og menneskerettigheder dér, hvor de kommer fra.

Det er et rigtig smukt forslag, og fra Enhedslistens side vil jeg sige, at vores glæde ville være fuldstændig ubeskrivelig, hvis det var sådan, at det var regeringen, der fremsatte et forslag, hvor man sagde, at det skulle være Danmarks asylpolitik, der skulle have det indhold, og vi ville være glade, når folk, der blev forfulgt, fordi de kæmpede for frihed, for menneskerettigheder, for demokrati, så valgte at tage til Danmark og opholde sig, når de ikke havde mulighed for at være i deres hjemland. Et sådant signal fra den danske regering ville jo have været dejligt, men af forskellige grunde bliver det altså i den her omgang kun til forfatterne og måske nogle skribenter, alt efter om man nøjes med at læse lovteksten eller også læser bemærkningerne. Det udvides jo lidt i bemærkningerne med hensyn til, hvem det er, man gerne vil invitere. Men også det er jo flot og imponerende og godt, for der er ingen tvivl om, og det hører vi jo hele tiden om, at der er forfattere, der har brug for at finde steder, hvor de kan være.

Jeg kan da ikke i denne sammenhæng forestille mig, at det vil være sådan, at man ville være negative over for forfattere, der ville være omkostningskrævende, forstået på den måde, at de kræver, at der også bliver afsat ressourcer til at beskytte dem mod folk, der vil slå dem ihjel, altså det var lige før, da jeg for lidt siden hørte Dansk Folkepartis ordfører, at jeg fik indtrykket af, at så skulle man undgå dem, der kostede penge, fordi de rigtig blev forfulgt, men kun have dem, der sådan blev lidt forfulgt, fordi så koster det ikke så meget at have dem her i Dan-

mark. Jeg mener da at have hørt omtale af nogle af de mennesker, som man har lagt meget vægt på i diskussionen om ytringsfrihed, som netop koster penge. Men hvis det er sådan, at regeringen mangler parlamentarisk opbakning til at skaffe ressourcer til det, så skal der ikke mangle støtte fra Enhedslistens side.

Det andet, som vi synes er kedeligt ved lovforslaget, er jo hele spørgsmålet om, hvem det omfatter. Det er blevet sagt, at det omfatter forfattere, fordi der ligesom findes en international organisation og en betegnelse og nogle ting, der kan styre det her, og så lader man ligesom skinne igennem, at hvis man skulle lave det for andre kunstnergrupper, ville det være helt uadministrerbart. Som det fremgår bl.a. af Kunstrådets hørings svar, er det overhovedet ikke spor uadministrerbart, hvis man udvidede det til også at omfatte andre kunstnergrupper. Det kan godt lade sig gøre. Der findes internationale organisationer, der kunne påtage sig den her opgave. Når man så oven i købet sniger sig ind og læser i det andet lovforslag, der vedrører den her sag, opdager man, at man heller ikke helt fra regeringens side tror på den her internationale organisation, man har på kunstnerområdet, på forfatterområdet, fordi der jo skal være mulighed for, at man kan gribe ind fra statens side, hvis man synes, at de foretager nogle forkerte prioriteringer.

Det sidste er så uviljen til at være med til at betale, altså en stor vilje til at gøre noget for ytringsfriheden og demokratiet og en lige så stor vilje til at lade andre betale. Det er sådan noget, konservative og borgerlige politikere plejer at beskyldte venstreorienterede mennesker for at have, nemlig det der med, at godhedsgenet får os til at vedtage en hel masse gode ting og så lade andre betale. Her får den da på alle tangenter, hvad det angår, nemlig vi vedtager noget godt, og så håber vi, nogle andre vil finde pengene til det.

Kl. 14:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Kl. 14:19

Karin Nødgaard (DF):

Nu er det sådan, at Dansk Folkeparti er et økonomisk ansvarligt parti, der gerne vil finde finansiering til det forskellige, når man involverer sig i noget, og det er jo det, det somme tider kniber med for Enhedslisten, og derfor synes jeg ikke, det er berettiget, når hr. Per Clausen kommer